

Rinichii – instalația de dezintoxicare dăruită de Dumnezeu (2)

Rinichiul în limbajul figurat al Bibliei

Funcțiile uimitoare ale acestui organ trebuie să ne umple pur și simplu de admirație. Și așa ca la multe alte părți ale corpului (inimă, picior, ochi), Dumnezeu folosește în Cuvântul Său și acest organ, ca să ne dea lecții ilustrative duhovnicești. Câteva versete din Biblie ne dau indicații prețioase.

„Cine a pus înțelepciune în rărunchi? Sau cine a dat pricepere minții?“ (Iov 38.36)

Înțelepciunea Creatorului în cazul rinichilor este impresionantă. Și totuși, Dumnezeu în întrebarea sa către Iov pare să treacă peste funcția biologică a rinichilor: rinichii sunt o indicație cu privire la puterea (duhovnicească) de discernământ. Pentru a deosebi răul de bine, avem nevoie de un interior antrenat (Evrei 5.14), pe care îl putem obține prin citirea constantă a Cuvântului lui Dumnezeu și prin părțasia intensă cu Domnul.

„Voi binecuvânta pe Domnul care mă sfătuiește; chiar în timpul nopților, lăuntru meu mă învață“ (Psalm 16.7)

Psalmul 16 Îl descrie pe Domnul Isus ca Omul dependent de Dumnezeu, și sub acest punct de vedere El Se lasă îndrumat de Dumnezeu Său în fiecare dimineață (Isaia 50.4), dar și în timpul nopților în rugăciune (Luca 6.12). O astfel de viață în apropiere de Dumnezeu conduce la bucurie, pe care și Domnul Isus a savu-

rat-o („bucuria Mea“ în Ioan 15.11). Ne lăsăm și noi învățați de Dumnezeu și Tatăl nostru și permitem să ne dăruiască putere duhovnicească de discernământ? Dacă rinichiul nu ar face această lucrare fără încetare, ar apărea foarte curând deranjamente mari în corpul nostru și ar atrage după sine daune de sănătate. Astfel, prin cunoașterea acestui fapt trebuie să înlăturăm permanent toată „otrava“ din viața noastră, pentru a nu suferi greu pe calea noastră de credință. Unele pagube nu devin poate imediat vizibile, atrag totuși după sine urmări ulterioare.

„Eu, Domnul, cercetez inima, Eu încerc rărunchii, ca să dau fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui“ (Ieremia 17.10).

De mai multe ori citim că Dumnezeu cercetează omul cu amănunțime. El caută autenticitate în „viața noastră interioară“! Cercetarea nu se face din asprime sau răceală, ci pentru că Tatăl nostru ne iubește și dorește ca copiii Săi să gândească, să deosebească și să trăiască așa cum Îi place Lui.

„Când mi se frământa inima și mă chinuam înăuntru meu“ (Psalm 73.21).

Asaf, autorul acestui psalm, a trebuit să experimenteze că nelegiuirile duceau o viață mult mai plăcută decât cei fideli ca el. Acest fapt era suportat cu dureri mari de rinichii săi, de interiorul său – totul se împotriva ideii sale, de altfel corecte, despre căile de cârmuire ale lui Dumnezeu. Dar după ce Dumnezeu în părțasia Sa („în Locul Preasfânt“) i-a făcut cunoscut sfârșitul celor fărădelege, Asaf a putut să meargă mai departe bucuros pe calea sa – cu încredere în Domnul (vers. 28). Să cercetăm și noi tot mereu gândurile lui Dumnezeu, ca să nu de-

venim „proști“ în închipuirea propriei sau străine (vers. 22)!

„Cercetează-mă, Doamne, și încearcă-mă; cercetează în amănunțime răunchii mei și inima mea“ (Psalm 26.2).

Dacă dorim ca interiorul nostru să funcționeze, atunci trebuie cercetat regulat. Numai când ne orientăm conștiința noastră după Cuvântul lui Dumnezeu, aceasta ne va transmite la timp semnale, pentru a nu face păcatul, sau – dacă deja am păcătuit – să îl recunoaștem. Astfel putem fi mulțumitori când Domnul nostru bun cercetează rinichii noștri duhovnicești și ne curățește de influențe dăunătoare. Rugămintea psalmistului I-a plăcut lui Dumnezeu, căci El cercetează rinichii și inima (Ieremia 11.20). Ne îngrijim ca tot mereu materialele dăunătoare să fie înlăturate din interiorul nostru? Zi de zi ar trebui să recunoaștem tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeul nostru. El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice fărădelege (1 Ioan 1.9). Foarte repede sufletul nostru se otrăvește și interiorul nostru suferă pagube. Să-I mulțumim pentru cercetarea Sa plină de dragoste!

„Tu ești aproape, în gura lor, dar departe de răunchii lor“ (Ieremia 12.2).

Cu cei necredincioși, Domnul nu va proceda așa, ci va răspunde cu judecată (a se compara iarăși cu Ieremia 11.20). Acești oameni au avut Cuvântul lui Dumnezeu pe limbă, dar în interiorul lor, pentru deciziile și practica lor de viață, el nu a jucat niciun rol. Aceasta trebuie să fie în același timp o atenționare serioasă pentru noi: cât de ușor se spune un verset bun din Biblie, fără să fim într-adevăr „captivați“ de el! Ce acționează în viața noastră interioară ca și rinichii care curăță? Este citirea zilnică a Cuvântului lui Dumnezeu.

Pentru fiecare pas, chiar și pentru asimilarea eficientă a Cuvântului lui Dumnezeu, avem nevoie de ajutorul Său. Să învățăm din nou de la Domnul Isus și să ducem o viață în dependență de Dumnezeu și în curăție! Consecințele minunate vor fi: bucurie pentru noi, binecuvântare pentru cei din jur și onoare pentru Domnul!

* * *

Încrederea

„Cei care vă temeți de Domnul, încredeți-vă în Domnul! El este ajutorul lor și scutul lor“ (Psalm 115.11).

„Nu pot să citesc, nu pot să mă rog, dar ceva pot face: să mă încred în El“, a spus misionarul Hudson Taylor când a fost odată foarte grav bolnav.

Cât de adesea s-au neliniștit credincioșii suferinzi că mai multe zile de-a rândul nu au putut nici să citească, nici să se roage! Dar Dumnezeu nu așteaptă nimic ce nu putem face: El cunoaște durerea, epuizarea peste măsură, care pe moment ne poate lua chiar și capacitatea de a gândi. El știe că suntem țărână. El știe că adesea toate sforțările sunt fără rost. El este Părintele îndurării și Dumnezeul oricărei mângâieri (2 Corinteni 1.3).

Dar El așteaptă ceva de la copilul Său: el trebuie să accepte slăbiciunea sa, totala sa neputință, chiar dacă nu înțelege de ce. Lui trebuie să-i fie suficient să știe că Dumnezeu a permis totul. El trebuie să caute adăpost la inima Sa și să se predea dragostei de nepătruns a Aceluia care n-a cruțat pe Fiul Său, pentru a ne mântui pe noi.

Pace adâncă inundă inima aceluia care se sprijină pe bunătatea și dragostea fără sfârșit a lui Dumnezeu, iar neliniștea va dispărea. Să ne bazăm pe El, să ne lăsăm înfășurați de dragostea minunată a Aceluia care știe totul! Atunci prezența Sa va lumina calea cea mai întunecoasă.

„Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice, faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumiri; și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, va păzi inimile voastre și gândurile voastre în Hristos Isus“ (Filipeni 4.6-7)

Pacea lui Dumnezeu îl bucură și întărește pe creștin în măsura în care Îi predă lui Dumnezeu toate grijile sale.

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba